

Numa Casa Portuguesa

Numa casa portuguesa fica bem,
pão e vinho sobre a mesa.
e se à porta humildemente bate alguém,
senta-se à mesa com a gente.
Fica bem esta franqueza, fica bem,
que o povo nunca desmente.
A alegria da pobreza
está nesta grande riqueza
de dar, e ficar contente.

Quatro paredes caiadas,
um cheirinho à alecrim,
um cacho de uvas doiradas,
duas rosas num jardim,
um São José de azulejo,
mais o sol da primavera...
uma promessa de beijos...
dois braços à minha espera...
É uma casa portuguesa, com certeza!
É, com certeza, uma casa portuguesa!

No conforto pobrezinho do meu lar,
há fartura de carinho.
e a cortina da janela é o luar,
mais o sol que bate nela...
Basta pouco, pouquinho p'ra alegrar
uma existência singela...
É só amor, pão e vinho
e um caldo verde, verdinho
a fumegar na tigela.

Quatro paredes caiadas,
um cheirinho á alecrim,
um cacho de uvas doiradas,
duas rosas num jardim,
São José de azulejo
mais um sol de primavera...
uma promessa de beijos...
dois braços à minha espera...
É uma casa portuguesa, com certeza!
É, com certeza, uma casa portuguesa!

É uma casa portuguesa, com certeza!
É, com certeza, uma casa portuguesa!

I et portugisisk hus

I et portugisisk hus er der godt,
der er brød og vin på bordet,
og hvis nogen ydmygt banker på,
sætter man sig til bordet sammen med folk.
Det er godt, denne åbenhed, det er vel,
at folk aldrig vender ryggen til.
Fattigdoms glæde
findes i den enorme rigdom,
det er at give, og vær' tilfreds med det.

Fire hvidkalkede vægge,
en duft af rosmarin,
en klase gyldne druer,
to roser i en have,
en St. Josef kakk^{*}el *),
mere af forårets sol...
Et løfte om mange kys...
to arme længes jeg efter...
Det er et portugisisk hus, så sandelig!
Det er, så sandelig, et portugisisk hus!

I mit hjems ydmyge hygge,
er der masser af kærlighed.
Og i vinduets gardin ses måneskinnet,
men solen overvinder det...
Tøv en kende, så lidt for at muntre op
en simpel eksistens...
Kun kærlighed, brød og vin
og en Caldo Verde, en smule grøn
dampet som den er i gryden.

Fire hvidkalkede vægge,
en duft af rosmarin,
en klase gyldne druer,
to roser i en have,
en St. Josef kakk^{*}el,
mere af forårets sol...
Et tilsagn om mange kys...
to arme om mig er min længsel...
Det er et portugisisk hus, så sandelig!
Det er, så sandelig, et portugisisk hus!

Det er et portugisisk hus, så sandelig!
Det er, så sandelig, et portugisisk hus!

*) Kakler hedder på portugisisk: 'azulejos' efter
ordet 'azul', som betyder blå. (oa.)

Miúdo da rua

Calção roto, camisa suja
Olhar maroto e fugindo à rusga
Rouba o que vê e o que pode tirar
Não escreve, não lê, não sabe chorar

Miúdo da rua sem eira nem beira
Com tecto de lua, sem cama nem esteira
Miúdo da rua, nascido do vento
Verdade tão nua, produto do tempo

Andar traquina, descalço e só
Senta-se á esquina, até mete dó
Não tem o carinho dum pai, duma mãe
Bebe copos de vinho e sente-se alguém

Coragem não falta pro mundo encarar
Corre e salta sem nunca parar
O dia que vem vai-se repetir
Não sonha não tem direito a sorrir.

Gadens lille knægt.

Flængede bukser, snavset skjorte
Gavtyveblikket, flygtende fra forfølgere
Han røver hvem han ser, og hvad han kan ta'
Skriver ikke, kan ikke læse, kender ikke til at græde

Gadens lille knægt, intet hjem
Med månen som tag, uden seng eller måtte
Gadens lille knægt, født af vinden
I sandhed nøgen, produkt af tiden

Trasker rastløst, barfodet, sætter sig kun
På gadehjørnet for at vække medynk
Kender ikke en fars, ikke en mors kærlighed
Drikker masser af vin, er ligeglad med alle

Mangler ikke mod til at se verden i øjnene
Løber og springer uden at standse op
Og dagen i morgen vil gentage det hele
Drømmer ikke, har ej ret til at smile.

Cinta Vermelha

Põe esta cinta vermelha
Para adelgaçar-te a cintura
Eu quero que as outras vejam
Que tens bonita figura.

Hoje há-de meter tourada
Comprei já duas barreiras
E a coisa vai ser falada
Na boca das cantadeiras.

Eu quero que as companheiras
Conheçam esta aventura
No fado já se murmura
Que somos de igual quilate

Põe esta cinta escarlata
Para adelgaçar-te a cintura.

Levo travessas vermelhas
Porque o vermelho é picante
Ponho argolas nas orelhas
Para me tornar provocante.

Eu quero que o meu amante
Que é toda a minha loucura
Que é da alta e tem altura
Que as outras todas invejam

Eu quero que todos vejam
Que tens bonita figura.

E podes dizer também
Que a cinta foi minha oferta
Oferta da tua Berta
Que é tua e de mais ninguém!

Det Røde Skærf

Tag dette røde skærf på
for at slanke din talje
jeg vil ha' at andre skal se
du har så skøn en figur.

I dag skal der være tyrefægtning
jeg har allerede købt to billetter
og det vil blive nævnt
i sangerindernes røst.

Jeg vil at alle fruene
kender til dette eventyr
i Fado'en mumles allerede om
at vi er af samme karat.

Tag dette røde skærf på
for at slanke din talje.

Jeg går med rød hårkam
Thi rødt er så pikant
Jeg tager mine øreringe på
For at virke mer' provokerende.

Jeg vil ha' at min elsker
Som er al min dårskab
Som er høj og har statur
Som alle andre ham misunde.

Jeg vil ha' at alle ser
At du har en skøn figur.

Og du vil også kunne sige
At skærfet var min gave
En gave fra din Berta
Som er din og ingen andens.

FOI NA TRAVESSA DA PALHA

Foi na Travessa da Palha
Que o meu amante, um canalha,
Fez sangrar meu coração:
Trazendo ao lado outra amante
Vinha a gingar petulante
Em ar de provocação.

Na taberna de friagem
Entre muita fadistagem
Enfrentei os seus rancores,
Porque a mulher que trazia
Com certeza não valia
Nem sombra do meu amor.

A ver quem tinha mais brio
Cantamos ao desafio
Eu e essa outra qualquer.
Deixei-a perder de vista
Mostrando ser mais fadista
Provando ser mais mulher.

Foi uma cena vivida
De muitas da minha vida
Que não se esquecem depois,
Só sei que de madrugada
Após a cena acabada
Voltamos para casa os dois.

Det var i Travessa da Palha *)

Det var i Travessa da Palha
At min elsker, den kanalje,
Fik mit hjerte til at bløde:
Han slæbte af med en anden elskerinde
Han spankulerede rundt så uforskammet
Med et udtryk noget så provokerende.

I kroens kulde
Blandt alle døgenigtene
Konfronterede jeg hans ondskabsfuldhed,
For kvinden som han var sammen med
Kunne dårligt stå mål med
så meget som skyggen af min kærlighed.

Lad os se hvem mønstred' mest mandsmod
Vi sang i udfordring til hinanden
Jeg og denne nok sagt.
Jeg lod hende ude af sind
Idet jeg viste mig som mere sangerinde
Idet jeg viste mig at være mere kvinde.

Det var så livlig en scene
Som nogen sinde i mit liv
Som de sent ville glemme,
Jeg ved blot at ved daggry
Efter at bataljen nu var slut
Vendte vi hjem, os to.

*) Travessa da Palha er et gadenavn.
'Travessa' betyder en smøger eller en gyde.
'Palha' kan betyde såvel: halmstrå, som bras,
møg, hø...
Så gadens navn kan altså betyde Høgaden eller
Møggaden alt efter temperament (0a.)

Meu corpo

Meu corpo, é um barco sem ter porto
Tempestade no mar morto
Sem ti
Teu corpo, é apenas um deserto
Quando não me encontro perto
De ti

Teus olhos, são memórias do desejo
São as praias que eu não vejo
Em ti
Meus olhos, são as lágrimas do tejo
Onde eu fico e me revejo
Sem ti

Quem parte de tal porto nunca leva
As saudades *) da partida
E as amarras de quem sofre
Quem fica é que se lembra toda a vida
Das saudades de quem parte
E dos olhos, de quem morre

Não sei, se o orgulho da tristeza
Nos dói mais do que a pobreza
Não sei...
Mas sei, que estou pra sempre presa
À ternura sem defesa
Que eu dei

Quem parte de tal porto nunca leva
....

Sozinha, numa cama que é só minha
Espero teu corpo que eu tinha
Só meu
Se ouvires o chorar duma criança
Ou o grito da vingança
Sou eu

Sou eu, de cabelo solto ao vento
Com olhar e pensamento
No teu
Sou eu, da raiz do pensamento
Contra ti e contra o tempo
Sou eu

Quem parte deste porto nunca leva

**) "saudade" portugiserne hævder, at ingen
udlændinge rigtigt kan forstå ordet... (oa.)*

Min krop

Min krop er en båd uden havn
Et stormvejr i det døde hav
Uden dig
Din krop er blot en ørken
Når jeg ikke finder mig tæt
På dig.

Dine øjne er erindringer af begær
De er strandene jeg endnu ikke så
I dig
Mine øjne er tårerne fra Tejo
Hvor jeg blev og hvor jeg reflekterede
Uden dig

Den der forlader sådan en havn har aldrig
Kendt afskedens adskillelse
Og båndene som holder på dem
Som bliver, er det de husker livet igennem
Savnet af dem, der tog af sted
Og øjnene på de, der døde

Jeg ved ej, om sorgens arrogance
Piner os mer' end fattigdommen
Jeg ved det ikke...
Men jeg ved, at jeg stadig er fangen
Af den betingelsesløse hengivenhed
Jeg giver dig
Den der forlader sådan en havn har aldrig
... ..

Alene, i en seng som kun er min
Længes jeg efter din krop, som jeg besad
Kun jeg
Skulle du høre gråden fra et barn
Eller råbet om hævn
Er det mig

Det er mig, med håret flagrende i vinden
Med blik og tanke
På dig
Det er mig, fra tankens kilde
Mod dig og mod tiden
Det er mig

Den der forlader sådan en havn har aldrig kendt
til
... ..

Fado errado

Errei porque te amei a vida inteira
Sem nunca deste amor fazer alarde
Agora ando para aqui numa canseira
Pois não encontro a maneira
E para te deixar é tarde

Se alguém me perguntar qual foi o erro
Direi que foi amar-te até mais não
Foi culpa deste amor a que me aferro
Com erro atrás de um erro
Há já erros sem perdão

Assim que te escolhi, errei!
Por querer viver para ti, errei!
Calquei esta paixão
Esmaguei o coração
E se fiz bem ou não, não sei!

Segui o teu olhar, errei!
E quando quis voltar, errei!
Mas reparei depois
Que o erro era dos dois
E foi um erro a mais que eu encontrei

Foi erro aquele beijo prolongado
Que fez nascer em nós idéias loucas
(Ai) Foi erro termos sempre a nosso lado
Um desejo acostumado
Ao calor das nossas bocas

Foi erro aquelas juras que trocamos
Foi erro ainda maior não as quebrar
Depois de tantos erros que inventamos
Afinal ambos erramos
Pois só Deus não sabe errar

Fado om fejl

Jeg tog fejl for jeg elsked' dig hele mit liv
Uden nogensinde at gøre stor ståhej af det
Nu går jeg her uden hastværk
For jeg kan ikke finde vej
Og at forlade dig er det for sent til.

Hvis nogen spør' mig, hvad var fejlen,
Vil jeg sige, at det var ikke at elske dig mere
Det var denne kærligheds skyld, at jeg klynged'
Mig til fejl på fejl
Det myldrer allerede med fejl uden tilgivelse

Så som jeg valgte, tog jeg fejl!
Fordi jeg ønskede at leve for dig, tog jeg fejl!
Jeg foragted' denne passion
Jeg knuste dette hjerte
Om det var godt eller ej, ved jeg ikke!

Jeg hang ved dit blik, jeg tog fejl!
Og når jeg ville vende tilbage, tog jeg fejl!
Men jeg mærked' så
At fejlen var de to
Og de var de værste fejl, som jeg begik

Det var en fejl hint dvælende kys
Som fødtes af vor skøre tanker
(Åh) Det var en fejl bestandigt på vor side
At have denne tilvante lyst til
Til varmen fra vore munde

Fejl var det, de løfter som vi udveksled'
Endnu større fejl ikke at bryde dem
Efter så mange fejl vi opfandt
Til sidst tog vi dog begge fejl
Men kun Gud kender ikke til at fejle.

Que Deus me Perdoe

Se a minha alma fechada
Se pudesse mostrar,
E o que eu sofro calada
Se pudesse contar,
Toda a gente veria
Quanto sou desgraçada
Quanto finjo alegria
Quanto choro a cantar...

Que Deus me perdoe
Se é crime ou pecado
Mas eu sou assim
E fugindo ao fado,
Fugia de mim.
Cantando dou brado
E nada me dói
Se é pois um pecado
Ter amor ao fado
Que Deus me perdoe.

Quanto canto não penso
No que a vida é de má,
Nem sequer me pertença,
Nem o mal se me dá.
Chego a querer a verdade
E a sonhar - sonho imenso -
Que tudo é felicidade
E tristeza não há.

Må Gud Mig Tilgive

Hvis min sjæl sig lukked'
Ville det kunne åbenbare sig
Hvordan jeg lider tavst
Hvis jeg kunne berette
Alle folk hvad jeg måtte se
Når jeg er ulykkelig
Når jeg foregiver glæde
Når jeg græder under sang...

Må Gud mig tilgive
Hvis dét er en ugerning eller synd
Men jeg er sådan
Og mens jeg flygter ind i Fado'en
Så flygted' jeg fra mig selv
Syngende blev jeg berømt
Og intet smerter mig
Hvis det så er en synd
At være forelsket i Fado
Må Gud mig tilgive.

Når jeg synger, tænker jeg ikke
På hvad i livet der er skidt
Ikke engang på hvad der passer sig
Ej heller på det onde det måtte gi' mig.
Jeg når til at ønske det sande
Og at drømme – drømme så umådeligt
At alt er lykke
Og at bedrøvelse ikke er til stede.

Sunget af Amália Rodrigues

Amália Rodrigues ([23. juli 1920](#) – [6. oktober 1999](#))

var en [portugisisk](#) sangerine og skuespillerinde, berømt som "dronningen af [fado](#)".

Hun begyndte at synge professionelt i 1939. Snart arbejdede hun i [Spanien](#), [Brasilien](#) og [Frankrig](#). I 1950 deltog hun i forestillinger til fordel af [Marshall-planen](#) og fra midten af 50'erne var hun en international stjerne.

"Amália Rodrigues er for fado, hvad [Mozart](#) er for klassisk musik."

Hun trak sig tilbage i 1990.

Wikipedia

http://da.wikipedia.org/wiki/Am%C3%A1lia_Rodrigues

Nem às Paredes Confesso

Não queiras gostar de mim
Sem que eu te peça,
Nem me dê nada que ao fim
Eu não mereça
Vê se me deitas depois
Culpas no rosto
Isto é sincero
Porque não quero
Dar-te um desgosto

[refrão]
De quem eu gosto
nem às paredes confesso
E até aposto
Que não gosto de ninguém
Podes sorrir
Podes mentir
Podes chorar também
De quem eu gosto
Nem às paredes confesso.

Quem sabe se te esqueci
Ou se te quero
Quem sabe até se é por ti
por quem eu espero
Se gosto ou não afinal
Isso é comigo,
Mesmo que penses
Que me convences
Nada te digo.

[refrão]
De quem eu gosto
nem às paredes confesso
E até aposto
Que não gosto de ninguém
Podes sorrir
Podes mentir
Podes chorar também
De quem eu gosto
Nem às paredes confesso.

Ikke engang til væggene vil jeg tilstå

Du vil ikke holde af mig
Uden jeg beder dig
Du gi'r mig intet i sidste ende
Jeg fortjener ikke
Der er klart at du engang vil lægge
Skylden på min sjæl
Det er sandt
For jeg ønske ikke
At give dig misfornøjelse

(refræn)
Hvem jeg holder af
Tilstår jeg ikke engang til væggene
Og jeg vil holde på
At jeg ikke bryder mig om nogen
Du kan smile
Du kan lyve
Du kan græde oven i købet
Hvem jeg holder af
Tilstår jeg ikke engang til væggene

Hvem ved om jeg sku' glemme dig
Eller om jeg elsker dig
Hvem ved det, om det lige er dig
Jeg venter på
Om jeg elsker eller ej til slut
Det er helt op til mig
Selvom du tror
At du kan overtale mig
Siger jeg intet til dig.

(refræn)
Hvem jeg holder af
Tilstår jeg ikke engang til væggene
Og jeg vil holde på
At jeg ikke bryder mig om nogen
Du kan smile
Du kan lyve
Du kan græde oven i købet
Hvem jeg holder af
Tilstår jeg ikke engang til væggene

Oversættelse

***Vagn P. Andersen, Quinta do Bogalho
Februar 2013***

Fado er en [musikform](#), der kan spores tilbage til [1820'erne](#) i [Portugal](#), men som sandsynligvis har en meget ældre historie. Populært opfattes fado som en musikform karakteriseret ved klagende melodier og tekster, ofte med temaer som havet eller de fattiges tilværelse. I realiteten er fado dog blot en sangform, der kan omhandle hvad som helst, men som overholder en bestemt struktur.

Fado er ofte knyttet til det [portugisiske](#) ord *saudade*, der beskriver en følelse i retning af længsel.

Der hersker en vis usikkerhed om, hvor fado stammer fra. Der er teorier om, at der er tale om en blanding af [afrikanske slavers](#) rytmer kombineret med traditionel portugisisk sømandsmusik med indslag af [arabisk](#) musik via [maurernes](#) indflydelse på den [Iberiske Halvø](#). Også den [brasilianske modinha](#) nævnes som inspiration.

Der eksisterer to hovedvarianter af fado knyttet til henholdsvis [Lissabon](#) og [Coimbra](#) nord for hovedstaden. Lissabon-stilen er den mest populære, mens Coimbra-stilen opfattes som mere forfinet. Fado er også i nutiden en populær musikform i Portugal, og en række musikere har opnået deres ry inden for fado.

I en lang periode blev sangene typisk fremført med akkompagnement af en [portugisisk guitar](#) og en klassisk [guitar](#), men i nyere tid er akkompagnementet meget varieret og kan f.eks. omfatte et fuldt orkester.

<http://da.wikipedia.org/wiki/Fado>

A **modinha** (pronounced [modʒiˈɲa] in Brazilian Portuguese) is affectionate (grammatically called 'diminutive') form of the Portuguese noun "moda" which means (in today's common usage) 'fashion'

In Portugal, "modinha" was, from the last third part of the 18th to the beginning of 19th century, a general term designating sentimental songs in Portuguese.

The modinha, in Brazil, is a type of sentimental [love song](#). And it is generally considered as one of the roots of the Brazilian popular music, another one being the '[lundu](#)', because they were the first representative music of the people of Brazil, at the time of getting their identity as Brazilians, not the dwellers of Portuguese colony. Roughly speaking, the modinha, as well as the lundu, had parallel diffusion in both Portugal and Brasil. The origin of the modinha was in Europe, the lundu Africa.

The modinha is of uncertain origin, but it may have evolved in either [Brazil](#) or [Portugal](#). Around the end of 18th Century^{[citation needed](#)}, [Domingos Caldas Barbosa](#) wrote a series of modinhas that were extremely popular, especially in [salons](#), and so can be termed [salon music](#). The modinha of the late 19th century was sung in the streets or as an outdoor serenade, usually accompanied by [flute](#), [guitar](#), and [cavaquinho](#).

The earliest known literary reference to "Brazilian *modinha*", most likely in reference to Barbosa's music, was made by Portuguese satirical poet [Nicolau Tolentino de Almeida](#) in 1779. One of his characters in a farce from 1786—*A rabugem das velhas* [The old women's rage]— also mentions "this new *modinha* that's been invented now", which sends her grandmother into a rage, eulogizing the past.

<http://en.wikipedia.org/wiki/Modinha>

